

„Aha... To musí být těžký, co? Obdivuju výběr takovýho oboru.“

„Nijak zvlášť.“ Nonšalantně pokrčil rameny. „Ale díky.“

„Jakým doktorem se plánuješ stát?“ pokračovala blondýnka.

„Nejspíš kardiologem nebo kardiochirurgem, ale obecně si myslím, že cévní onemocnění jsou také velmi zajímavým odvětvím. Takže zvažuju i angiologii nebo cévní chirurgii.“

„Angiologie? To slyším prvně. Co to je?“ zeptal se Peter. Vypadal, že ho to zaujalo.

„Angiologové se zabývají prevencí, léčbou a diagnostikou onemocnění krevních a lymfatických cév. Je to dost podobný cévní chirurgii.“

Zanedlouho jsme už všichni seděli v pizzerii. Peter, Harper a Ava byli pohlceni Alexanderovými příběhy o různých lékařských případech (které jsem už znala), Michael a Olivia se zaměřili na Lily a poslouchali kvanta jejích příběhů z dospívání.

Unaveně jsem si prohlížela jídelní lístek a chtěla si už konečně objednat, ale všichni se ponořili do konverzace natolik, že si zatím ani nevybrali jídlo.

Cítila jsem vztek. Přestože jsem se snažila namluvit si, že nemám právo být naštvaná a že chování mých přátel je na sto procent v pořádku, protože chtějí jenom poznat mé sourozence, našraná jsem prostě byla. Nemohla jsem si pomoci.

Začínala jsem chápat, proč se Lily cítila dost špatně, když jsem přijela do Anglie. Navíc jsem si vyčítala, že se chovám jako totální sobec. Nechtěla jsem být vytočená a fakt, že jsem byla, mě iritoval ještě víc.

Sice jsem nikdy nestála o to být v centru pozornosti, ale když jsem Harper a Avu viděla poprvé po čtyřech měsících a ony se mě ani nezeptaly na školu, ranilo mě to. Myslím, že to je to správné slovo.

Poslouchala jsem ty samé věci stále dokola a s každou minout mé rozhořčení stoupalo. Moji kamarádi se k Lily a Xanderovi chovali jako k bohům – a ke mně jako k duchovi.

Vzala jsem do ruky mobil a začala psát zprávu.

Já: Chci, abyste tu už byli:(

V té chvíli jsem byla natolik vzteklá, že jsem si opravdu pomyslela, že bych radši trávila čas s Charliem, Raidenem, Gabby, Shawnem a Zaydenem. Nechovali by se jako fanoušci, kteří potkali svého idola.

Charlie Valentine: Je všechno ok?

Charlie Valentine: Protože z tvé zprávy to zní, jako že ne.

Charlie Valentine: Já už taky chci být s tebou.

Já: Asi jsem prostě příliš velký sobec a myslela jsem si, že po mém návratu budu mé přátele víc zajímat.

Charlie Valentine: Co se děje?

Já: Nic, prostě zrovna poznali Xandera a Lily a Mike se už lepí na Lily a všichni jsou z nich úplně vedle a ke mně se chovají jako k duchovi. Nezeptali se mě doslova na nic. Už 10 minut. Cítím se špatně kvůli tomu, že jsem naštvaná, ale představovala jsem si to jinak. Sama nevím jak, ale jinak. Prostě mi to je líto.

Měla jsem výčitky svědomí, protože jsem na sebe myslela jen nerada, ale teď jsem to dělala. Spoléhala jsem na ubohé speciální ohledy a jednoduše jsem žárlila, protože Lily a Alexander budi-li větší zájem. Bolelo mě to, přestože jsem to chápala. Koneckonců, nebyla jsem pro ně ničím výjimečným, ale Alexander a Lily ano.